

Z Dodatłami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye za wolne od opłaty pocztowej.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 11. sierpnia.

Nieotrzymawszy dziś nocnej poczty wiedeńskiej musimy się ograniczyć na szczupłych wiadomościach telegraficznych, które przyniosły inne zagraniczne dzienniki.

Podług najświeższych wiadomości z Berlina z 9. b. m. ma Król pruski powrócić do stolicy państwa dopiero z początkiem września; przy końcu zaś września uda on się na obchód urodzin Królowej do Baden. — Gazeta krzyżowa dowiadyuje się, że na dniu 9. b. m. przybędzie wojsko hanowerskie do Lauenburga, z czego możnaby wnosić, że Hanower nie myśli ustąpić w sporze z Prusami co do okupacji księstw nadelbiańskich:

Berlingske Tidende z 8. b. m. donosi, że podczas zawieszenia broni będzie 15 pułków przeniesionych do Zelandyi, a z tych 5 do Kopenhagi. Już poprzednie telegramy donosiły o zwinieciu znacznych sił zbrojnych w stolicy i sprowadzeniu nawet zbyt wielu teraz pułków z Fionii, zapewne w obawie jakich zamieszek. Z tych ostrożności wojskowych możnaby zatem wnosić, że ludność nie jest zadowolona terażniejszym stanem rzeczy, i dzienniki tak miejscowe jak i zagraniczne nadmieniają już istotnie o panującym w Danii zniechęceniu i o nowych otuchach, jakie czerpie ztąd stronnictwo skandynawskie.

Francuzka *Patrie* podnosząc tę okoliczność, że warunki pokoju zostawiają Danii tylko 1,900.000 mieszkańców przewiduje, że nie pozostanie jej nic innego, jak tylko szukać kiedyś zbawienia w nowej unii kolmarskiej. Tak więc, powiada *Patrie*, może dzisiejszy pokój stać się tylko początkiem nowych zawikłań. A twierdzenia te popiera już poniekąd list z Londynu, nadesłany do ajencji Hawsu. Podług niego bowiem miał rząd angielski otrzymać zawiadomienie, że niektóre stronnictwa w Danii chcą spowodować połączenie ze Szwecyą.

W Paryżu skończył się już 6go b. m. tak zwany proces trzynastu, w którym zawikłanych było kilka znakomitości politycznych i parlamentarnych a między tymi pp. Garnier-Pagés, Dreo, Juliusz Simon, Pelletan, Cremieux i Marie, oskarżeni o zawiązanie nieprawnego stowarzyszenia w celu agitacji wyborczej. Po sześciogodzinnym rozprawach skazał sąd każdego z oskarżonych na karę pieniężną w kwocie 500 franków.

Wiadomość telegraficzna z Konstantynopola donosi, że wybuchło powstanie w okolicy Bagdadu. W pierwszym spotkaniu zostały pobite wojska tureckie, a dalszych wiadomości nie ma jeszcze, ani też wyjaśnienia przyczyn, które wywołały to powstanie.

W Tunezji nie polepszył się wcale stan rzeczy pomimo układu zawartego między Bejem tunezańskim a powstańcami. Podług listów z 31. z. m. zawiadomił Bej konsulów zagranicznych o zawarciu pokoju. Ci jednak oczekiwali jeszcze dalszych wiadomości o uspokojeniu kraju. Arabowie bowiem mają być niezadowoleni pokojem i oskarżają swoich dowódców, że nie uzyskali oddalenia Chasnadara. Przytem powstał rodzaj wojny domowej między miastem Souche i otaczającymi je wioskami, skutkiem czego admirałowie francuzki i włoski wystali w tę okolice dwa okręta. Konsul francuzki p. Beauval wydał nowy okólnik, w którym oświadcza, że Francya nie zezwoli na żadną interwencyę, mającą zmienić w czemkolwiek dzisiejsze stosunki polityczne w Tunezji, a powodem do tego było wywieszenie chorągwi tureckiej w miejsce tunezańskiej.

II.

Lwów, 10. sierpnia. Milion złotych w walucie austriackiej, którego zebranie na akcyje jak w wczorajszym artykule wstępnym wykazaliśmy, w Galicyi nie byłoby niemożliwym, kapitał to zaiste nie wystarczający ani do ostatecznego ufundowania banku dla rolnictwa w kraju naszym, ani do zaspokojenia potrzeby kraju w pełnej wysokości. Ale milion ten wystarczy do pierwszego ukonstytuowania się zakładu; z milionem gotówki w ręku już bank czynności swe, acz z razu do mniejszych rozmiarów ograniczone, rozpocząćby mógł. Spodziewać się zaś można, iż pierwiastkowy ten kapitał wkrótce znacznie się powiększy. Bo najprzód emisya akcyj bankowych nie ograniczyłaby się do sumy jednego miliona złotych austriackich, która jedynie jako pierwiastkowy kapitał niezbędnie potrzebny do zawiązania instytucyi i wprowadzenia jej w życie uważać można. Przy znacznych korzyściach, jakie zakład podobny dla akcyonaryuszów nastęrcza, znajdują się kapitaliści obcy a nawet i zagraniczni, którzy rozbiorą daleko większą liczbę akcyj, nizeli ta która przez Galicyę samą w jej własnym interesie, z samego początku rozebrana byłaby musiała. Widzimy codziennie kapitały francuskie i angielskie użyte do zakładania instytucyj kredytowych we Włoszech, Szwajcaryi. Francuzi właśnie teraz przystąpili z kapitałem 12 milionów franków do założenia banku kredytowego w Zu-

rychu, Anglicy budują u nas drogę żelazną lwowsko-czerniowiecką, założyli już dwa banki międzynarodowe w Wiedniu. Wszystko zaś zapowiada, że w najbliższym już czasie zwiększy się ruch ten kapitałów zagranicznych ku rozległym dziedzinom monarchii austriackiej, tak bogatym w pierwiastkowe dary przyrody, do których wydobycia tylko pomocy kapitału potrzeba. Wkrótce bowiem ustanie przeszkoda, która dotąd napływ obcych kapitałów tamowała. Przeszkodą tą była chwiejna wartość waluty austriackiej, obok której żaden zakład finansowy w oczach kapitalistów zagranicznych nie mógł mieć pewnej wyrachowanej podstawy. To się zaś już kończy i wkrótce skończy się zupełnie, bo już w roku 1866, a zatem za niespełna dwa lata noty banku narodowego austriackiego nie będą miały przywileju przymusowego obiegu, a bank ten noty jak odtąd wydawać będzie, i w każdej chwili na srebro wymieniać je będzie obowiązany. Wątpić zatem nie można, że kapitaliści zagraniczni chętnie przystąpią do zakładu finansowego w Galicyi, nastęrczającego im sposobność do nader korzystnego użycia swych kapitałów. Wszakże Galicya cała, nieprzerwana siecią dróg żelaznych z zachodem złączona, blizką jest dziś Londynu i Paryża, głównych tych punktów aglomeracyi kapitałów europejskich. Hipoteki w niej uregulowane, własność ziemi ostatecznie ustalona, wymiar sprawiedliwości zabezpieczony; nie masz zatem żadnej przeszkody, któraby elokacyą obcych kapitałów w Galicyi tamować mogła. Wszystko więc zapowiada, iż akcyje przyszłego banku lub zakładu kredytowego dla rolnictwa w znacznej wysokości przez obcych a nawet i zagranicznych kapitalistów rozebraneby zostały. Prócz tego zakład nasz zwiększyć będzie mógł siły swoje pieniężne przyjmowaniem kapitałów na rachunek bieżący, jak to czynią wszystkie zakłady podobnego rodzaju; zwiększy je nadto kredytem, który w innych bankach i zakładach finansowych pozyska i z czasem kredyt ten swój ustali. Na tej to głównie drodze postępuje austriackie towarzystwo eskontowe, o którym w wczorajszym artykule wspomnieliśmy; stara się ono o nabycie kapitałów na niższy procent, wypożycza je za wyższym procentem, w ten zaś sposób postępując oględnie i z znajomością stosunków i ludzi, według ostatnich swych sprawozdań obraca średniokróć większą sumą niż własny jego kapitał wynosi, i tak dobrze na tem wychodzi, iż akcyonaryuszom swym blizko 10 procentowe dywidendy wypłacać może. To co dla handlu i przemysłu w Wiedniu się robi, to samo w Galicyi dla rolnictwa zrobić można, które raz jeszcze powtarzamy, dziś nie jest niczem, jeno pewnym rodzajem przemysłowego przedsiębiorstwa, to jeszcze mającego za sobą, iż jeżeli zyski z niego nader są ograniczone, to znów i ryzyko w niem jest mniejsze, zwłaszcza dziś kiedy od ognia, od gradobicia a nawet od pomoru była zabezpieczyć się można. W zastosowaniu i w praktyce uwzględnić zaiste potrzeba różnicę położenia rolnika, surowe ziemiopłody z ziemi wydobywającego, od położenia właściciela zakładu fabrycznego, który gotowe już materiały przerabia, kapitałowi zatem swemu częstszy obrót nadać może. Ale i ta różnica równoważy się tem, iż fabrykant wyroby swoje zwykle tylko na kredyt z krótszym lub dłuższym terminem pozbywać może, kiedy rolnik to co z ziemi wydobył lub na gruncie przerobił tylko za gotową sprzedaje zapłatę. Łatwiejszem zaś jest ocenienie wypłacalności rolnika niż przemysłowca lub kupca, bo już sam wykaz tabularny posiadanej realności pewną jest pod tym względem skazówką. Idzie więc tylko jeszcze o regularność wypłat, która wszędzie koniecznym i nieodzownym jest warunkiem wszelkich bankowych czynności. Do tej zaś regularności rolnicy u nas po większej części zaiste dotąd nie przywykli. Mając do czynienia z lichwiarzami, którzy ich wygórowaniami niszczą procentami, nie kwapią się o regularne zadość uczynienie pieniężnych swych zobowiązań, pomimo całego rygoru prawa wexlowego. Ale i toby się zmieniło, bo każdyby poznał, że w stosunkach z bankiem lub zakładem kredytowym dla rolnictwa, stawienie się w słowie w własnym jego jest interesie, zapewnia mu bowiem na przyszłość pomoc, która go ze szponów lichwy wyswobodzi. Mamy tego przykład w towarzystwie kredytowym ziemskim, które na nieregularność wpływów uskarżać się nie może, chociaż dawniej opłata procentów przydatnym wierzytelcom zwykle często zalegała. Słowem przy znajomości stosunków krajowych, przy znajomości natury obrotów finansowych, trudności jakie się w praktyce wykażą, pokonać się dadzą i zakład kredytowy dla rolnictwa równie jak instytucye podobne dla handlu i przemysłu prosperować może. Ale pierwiastkowe jego założenie z kraju samego powstać musi, bo, raz to jeszcze powtarzamy, nikt nam nie dopomoże jeżeli sami sobie pomódz nie zdołamy.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 9. sierpnia. (*Nowiny dworu.* — *Wiadomości bieżące.*) *Najjaś. Pan* przybył wczoraj z rana z Schönbrunnu

do Wiednia i udzielał posłuchania wielu osobom prywatnym. Między innymi przyjmował także kardynała *Rauschera*, który przedwczoraj wieczorem powrócił z swojej podróży wizytacyjnej. — Arcyksiążę *Karol Ferdynand* przybył tu z Berna i zaszczycony został wczoraj przed południem odwiedzinami Jego Mości Cesarza.

Baron *Marymilian Gagern* zachorował w podróży swej do Styryi powołał do siebie swoją małżonkę i zaufanego lekarza.

(*Sprawy duńskie.*) *Presse* wiedeńska pisze: W artykule preliminarzy pokoju, kwestya czy właściwe układy o pokój mają się toczyć w Wiedniu czy w Berlinie, została rozstrzygnięta na korzyść Wiednia. Dzień w którym rozpoczyna się układy nie jest jeszcze widomy. Zdaje się, że reprezentanci Danii czekają jeszcze na instrukcje.

Słychać, że koszta wojenne wyprawy w Księstwach nadelbiańskich obliczyły Prusy na 16 milionów talarów. Ponieważ jak wiadomo Austria żąda 10 milionów talarów, przeto ogólna suma kosztów wojennych wynosi 26 milionów talarów. Te koszta według preliminarzy pokoju mają ponosić Księstwa. Prusy jednak chciałyby zamiast wynagrodzenia kosztów zatrzymać dla siebie Lauenburg; jeżeli Austria na to przystanie, i nie zajdą inne przeszkody, Księstwa Szleswik i Holsztyn znacznie mniejszą sumę będą musiały zapłacić. Duńskie długie państwa, z wyjątkiem pożyczki zaciągniętej w r. 1863 na ostatnią wojnę, będą według preliminarzy pokoju rozdzielone na Danię i Księstwa w stosunku liczby ludności. Austriacy politycy mają sobie robić nadzieję, że przy tej sposobności Austria odzyska owe siedm milionów, które jej należą się od Danii jeszcze od r. 1851.

Baier. Ztg. z 31. lipca zawiera wiadomość, że p. Thüngen reprezentant Bawaryi przy związku otrzymał polecenie postawić wniosek, aby Prusy ustąpiły z Rendsburga i przywróciły Status quo ante. Postanowienie zaproponowania tego wniosku powzięto według *K. Z.* głównie za usilnem staraniem p. Beusta. Jednak poprzednio rząd bawarski zapytywał w tym względzie rządu związkowe, i miał powziąć przekonanie, że Bawarya w tej sprawie musiałaby stanąć całkiem osobno, ponieważ najbliżsi członkowie związku nie tylko nie chcą słyszeć o zerwaniu przymierza z Prusami, ale nawet Hanower oświadczył, że woli bezpośrednio porozumieć się z gabinetem berlińskim jak inaczej tę sprawę traktować. Do tego nadeszło oświadczenie Prus, że wojska pruskie pozostaną w Rendsburgu; ze względu więc na te stosunki, i na przewidywaną klęskę Bawarya miała postanowić zaniechać projektowanego wniosku względem ustąpienia Prus z Rendsburga.

(*Noty dyplomatyczne, który sprowadziły związania negocjacyj pokoju.*) *Gazeta wieczorna wiedeńska* z dnia 8. b. m. zamieściła noty dyplomatyczne, które sprowadziły negocjacje pokojowe między Danią z jednej strony, a Austrią i Prusami z drugiej. Noty te opiewają w dosłownym przekładzie jak następuje.

Kopenhaga, 12. lipca 1864 r. Podpisany królewsko-duński prezes rady ministrów i minister spraw zewnętrznych ma zaszczyt i t. d. Gdy Król pan mój najtłaskawszy postanowił szukać środków i sposobów dla zagadzenia smutnych obecnych zażargów i jednocześnie nowemi otoczył się doradcami, przeto obowiązkiem jest podpisanego uczynić u rządów Jego Cesarzkiej Mości Cesarza austriackiego i Jego królewskiej Mości Króla pruskiego potrzebne kroki dla dopięcia celu tego. Podpisany wypełniając niniejszym takowy obowiązek ma to przekonanie, iż Król, pan jego, nie na darmo położył nieograniczoną ufność w szachetną przychylność Króla Jego Mości pruskiego (Cesarza austriackiego) sądzi przeto, iż nie pozostaje mu jeno udać się do łaskawego pośrednictwa Jego Excelencyi p. Bismarcka (hrabiego Rechberga) ażeby mogły być czynione kroki przedwstępne do zawarcia zawieszenia broni i rozpoczęcia negocjacyj pokojowych, oraz ażeby bezwzględnie wydany został rozkaz zawieszenia kroków nieprzyjacielskich na lądzie i na morzu. Podpisany dodając jeszcze uwagę, iż pismo podobnej treści wystósował do królewsko-pruskiego (cesarsko-austriackiego) gabinetu wystósowane zostało, ma nadzieję, iż przeciw powyższej propozycji nie na zaporze stać nie będzie, pozwala sobie zatem i t. d. (Podpisano) *Bluhme*.

Karlsbad, 15. lipca 1864 r. Podpisany królewsko-pruski prezes rady ministrów i minister spraw zewnętrznych ma zaszczyt i t. d. Podpisany nie omieszkął przedłożyć bez zwłoki rzecz tę Jego królewskiej Mości Królowi, najtłaskawszemu panu swemu; Król Jego Mość ożywiony zyczeniem przywrócenia pokoju, porozumiawszy się z wysokim swoim sprzymierzeńcem Cesarzem Jego Mością austriackim, raczył upoważnić podpisanego do oświadczenia, iż rząd Jego królewskiej Mości gotów jest wysłuchać propozycji rządu Króla Jego Mości duńskiego. Dla ułatwienia negocjacyj nastąpić mających, Król, podpisanego najtłaskawszy Pan, nakazał raczył zawieszenie kroków nieprzyjacielskich na lądzie i na morzu do dnia 31go b. m., i zarazem wydał rozkaz do naczelnej komendy armii sprzymierzonej, ażeby skomunikowała się z naczelną komendą królewsko-duńską dla zawarcia właściwej umowy w tem przypuszczeniu, iż królewsko-duńska naczelną komendą udzielone sobie ma właściwe rozkazy. Podpisany korzysta z tej sposobności itd. (Podpisano) *Bismarck*.

Wiedeń, 16. lipca. Podpisany minister domu cesarskiego i spraw zewnętrznych ma zaszczyt itd. Równie jak rząd królewsko-duński rząd cesarsko-austriacki ożywiony jest szczerą chęcią, ażeby obecny spór zagadzony został, przeto dla zadość uczynienia życzeniu Waszej Excelencyi rząd cesarsko-austriacki za porozumieniem

się z sprzymierzonym królewsko-pruskim rządem wydał rozkaz, ażeby kroki nieprzyjacielskie na lądzie i morzu do dnia 31. b. m. zawieszono zostały, w tem przypuszczeniu, że i blokada jednocześnie zniesiona będzie. Rząd cesarsko-austriacki gotów jest do zawarcia zawieszenia broni i do rozpoczęcia negocjacyj pokojowych, jednak pod tym tylko wyraźnym warunkiem, iż Król Chrystian IX. zrzecze się na korzyść mocarstw sprzymierzonych wszelkich praw, które Jego król. Mość posiada do krajów od południowej strony Königsau położonych, i że Dania uzna ostateczne postanowienia, które co do księstw Szleswickiego, Holsztyńskiego i Lauenburskiego przyjęte zostaną. Jeżeli rząd królewsko-duński przystąpić zechce do rozpoczęcia negocjacyj pokojowych na tej podstawie, w takim razie podpisany uprasza Jego Excelencyę pana prezesa rady ministrów, ażeby niezwłocznie pełnomocnika do Wiednia zesłać raczył. Podpisany z przyjemnością korzysta z tej sposobności itd. (Podpisano) *Rechberg*.

Włochy.

Turyń, 5. sierpnia. (*Z rady ministerjalnej. — Redukcja armii. — Zmiana w gabinecie. — Garibaldi. — Podróż księcia Humberta.*) Na odbytej przedwczoraj wielkiej radzie ministerjalnej, na której prezydował Król, a obecni byli przez wszystkich ministrów także trzech naczelni generałowie, uchwalona została w zasadzie redukcyja armii, i ministrowi wojny polecono wypracować plan redukcyi. Właśnie jednak sprzeciwiał się ten minister najbardziej redukcyi armii, i przeto nie można już dłużej powątpiewać o wystąpieniu jego z gabinetu. Oprócz trzech generałów, głosowali także prezydent ministrów i minister finansów Minghetti, tudzież ministrowie Peruzzi, Menotosa i Viposti-Verosta za redukcyą, wszyscy zaś inni mniej lub więcej przeciw projektowi. Pierwsza grupa odniosła po długiej walce zwycięstwo i tym sposobem został uchwalony ten środek; ale zarazem stała się także zmiana ministerstwa nieodzowną, i już temi dniami dowiemy się o tem coś bliższego.

Wiadomość podana w kilku dziennikach, jakoby Lamarmora miał objąć w miejsce generała della Rovere ministerstwo wojny, jest mylna, gdyż generał Lamarmora cierpi mocno na oczy i jest przeto na dłuższy czas niezdolnym do służby; a nawet udaje on się już temi dniami do Wiednia i Paryża dla zasięgnięcia rady tamtejszych okulistów. To pewna natomiast, że generał Della Rovere uda się na miejsce Lamarmory do Neapolu. Na następcę generała della Rovere w ministerstwie wojny upatrzono generała Menabrea, który teraz zawiaduje ministerstwem robót publicznych. Zresztą wzmocni się ministerstwo przyjęciem kilku szefów tak zwanej partyi pokojowej, a mianowicie wstąpią doń Lonza i Buoncompagni. O rozwiązaniu izby nie ma już teraz mowy, gdyż wspomnioną kombinacyą zapewni sobie ministerstwo znaczną większość.

Wiadomości z Kaprery o stanie zdrowia Garibaldegogo są wielce niepokojące. Generał jest fizycznie i moralnie złamany, i w najbliższych kołach jego panuje wielka obawa.

Książę Humbert wyrusza 12. b. m. w podróż swoją do Paryża, skąd odwiedzi obóz pod Chalons. Z Paryża zamysła książę odwiedzić później także dwory w Londynie i w Lizbonie.

Rzym, 4. sierpnia. (*Ojciec święty.*) Z Castel Gondolfo donosi *Gior. di Roma*, że dnia 1. b. m. przyjmował Ojciec św. Jego Excelencyę austriackiego posła barona Bacha. Dnia 2. b. m. robił Jego Świętobliwość wycieczkę do Nemi i obdarzył kościoły tamtejsze. Nemi było świetnie przystrojone, a ludność miasta i okolicy cisnęła się, by okazać Ojcu św. swoje uszanowanie i błagać o błogosławieństwo apostolskie.

Niemcy.

Frankfurt, 5. sierpnia. (*Posiedzenie sejmku związkowego.*) Na wczorajszym posiedzeniu sejmku związkowego odczytano kilka raportów cywilnych komisarzy związkowych i naczelnego komendanta związkowych wojsk eksekucyjnych w Holsztynie, które odnoszą się po części do wypadków w Rendsburgu, a po części do spraw administracyjnych i finansowych. Odesłano wszystkie do połączonych wydziałów.

Wydziałowi dla sprawy konstytucyjnej Księstwa Holsztynu, oddano wniosek rządu heskiego względem pretensyi księcia Fryderyka Wilhelma Heskiego do niezwłocznego uznania jego Księciem Lauenburga, i oddania mu rządów tego Księstwa z zastrzeżeniem dalszych pretensyi do Królestwa duńskiego i połączonych z niem krajów.

W końcu zajmowało się zgromadzenie związkowe jeszcze kilkoma sprawami, odnoszącemi się do twierdz związkowych, i podaniami osób prywatnych.

(*Depesza okólnikowa głównych mocarstw niemieckich.*) Jak donosi *Const. Oestr. Ztg.*, wydały główne mocarstwa niemieckie depesze okólną w sprawie konferencyi wiedeńskiej do dworów zagranicznych. Nie mają one jednak być identyczne i różnią się głównie sposobem oceniania stosunku tych mocarstw do związku. Depesza austriacka podnosi szczególnie wierną związkowi politykę i oświadcza, „że Austria chce co do rozstrzygnięcia przyszyłego losu Księstw iść ręką w rękę z rządami niemieckimi.“ Jak Prusy chcą postąpić w tym względzie, wskazuje pogłoska, podług której ma gabinet berliński popierać najnowszą kandydaturę Księcia Heskiego, pragnąc przywieść do skutku uznanie jego Księciem Lauenburga, któreby tenże odstąpił potem za wynagrodzeniem Prusom.

Dania.

Flensburg, 6. sierpnia. (*Wiadomości bieżące.*) Dnia dzisiejszego wydany został dwudziesty piąty zeszyt dziennika rozporządzeń dla Księstwa Szleswiku, i zawiera nominację barona Lederer, na c. k. komisarza cywilnego w Szleswiku. Obwieszczenie względem wprowadzenia go jest podpisane przez Królewicza Fryderyka Karola. — Sprawa hrabiego Stollberg Werningerode została o tyle załatwiona, że w wczorajszej futurszej *Nordd. Ztg.* zamieszczono oświadczenie, iż okrzyk wznieiony na cześć rzeczowego pana hrabi Stalberga zaraz po złożeniu hołdu nowemu c. k. austriackiemu komisarzowi cywilnemu dla Szleswiku panu baronowi Lederer, nie pochodził ze strony kompetentnej, lecz był zaimprovizowany przez osobę wówczas jeszcze nieznaną, która przewodniczącemu uroczystości była równie obcą jak i owacya.

Armia sprzymierzona jak się zdaje nie robi jeszcze żadnych przygotowań do większych zmian co się tycze wymarszu i demobilizacji.

Wprawdzie widać niezwykle ożywienie na gościach i w naszym mieście, ale te ciągłe olbrzymie transporty artylerii nie mogą mieć innego celu, jak uzupełnienie znajdujących się tu wielkich parków artylerii, ponieważ powoli wszystkie działa obłężnicze z Atzbüll i inne rekwizyta wojskowe są tutaj zgromadzane. Wczoraj dragoni pruscy przyprowadzili tu z Jutlandyi transport kilkuset koni rekwizowanych lub tytułem kontrybucyi zabranych. Słychać, że jeszcze do dwóch tysięcy koni jutlandzkich jest jeszcze w drodze i mają tu być dostawione temi dniami. Pojutrze ma nastąpić przeniesienie pierwszego pruskiego korpusu armii. — Sundewitt ma być tą razą szczególnie oszczędzany; w Flensburgu stoi jak zwykle jeden batalion piechoty, na wyspie Alsen dwa bataliony. Trzynasta dywizya będzie przeniesiona do południowego Szleswiku. W Rendsburgu pozostaną załoga dwa bataliony. Główna kwatera najwyższej komendy będzie przeniesiona 9. b. m. do Szleswiku, a dn. 8. będzie się znajdować w Flensburgu. — Jutro według doniesienia urzędowego mają tu przybyć z Kopenhagi dwa parowce duńskie, wynajęte na koszt rządu dla przewiezienia do ojczyzny 800 Szleswiczaków pozostających w armii duńskiej.

Królestwo Polskie.

(*Jeszcze ochotnicy do powstania.*) Od granicy Królestwa Polskiego piszą do Gazety Poznańskiej pod dniem 30go lipca:

Dnia 28. lipca pokazało się w okolicy Alexandrowa kilku ludzi, którzy zatrzymani przez patrol natychmiast się rozprószyli nie stawiając oporu, chociaż byli uzbrojeni i silniejszą liczbą niż patrol. Jeden z nich pojmany opowiadał, że przybył z towarzyszami swoimi z okolicy Częstochowy nad granicę pruską, ponieważ im powiedziano, że z Prus ma wkroczyć dobrze zorganizowany korpus do Polski i wypędzić Rosyan. Do tego korpusu mieli przyłączyć się oni i kilka innych jeszcze mniejszych oddziałów, ażeby go wzmocnić. Jeniec ten był bardzo spokojny, a gdy mu przedstawiono, że z Prus nie mogą przyjść zadni ochotnicy, ponieważ granice są mocno obsadzone, odpowiedział on, że wie lepiej, iż Prusacy dawno odstąpili od granic, ponieważ musieli wyruszyć do walki przeciw Hanoweranom, Bawarom i Sassom, i przeto nie mogą stać u granic Polski.

Księstwa Nadduńskie.

Bukareszt, 1. sierpnia. (*Zmiana w gabinecie.* — *Wiadomości bieżące.*) Do *Jen. Kor.* piszą: Były prezydent ministrów Cretzulesco, szczególniejszy ulubieniec księcia Kuzy, o którym mniemano, że po podróży Księcia do Konstantynopola obejmie znowu prezydenturę rady gabinetowej, wstąpił teraz jako minister sprawiedliwości i wyznał do gabinetu Kogalniczeana. Ponieważ Cretzulesco i Kogalniczeano byli dawniej otwartymi przeciwnikami, tedy uważają niektórzy wstąpienie Cretzulesca do teraźniejszego ministerstwa za akt patriotyzmu. Inni zaś utrzymują, że gabinet tuieryjski odradzał zmianę ministerstwa w tak krótkim czasie po przeprowadzeniu reform stanu, i że pan Cretzulesco musiał w braku prezydentury gabinetu poprzestać na dwóch korzystnych tekach.

Podróż księcia Kuzy na Konstantynopol do Paryża ma być istotnie rzeczą uchwaloną, jeżeli minister finansów powróci z pomyślnym rezultatem co do projektowanej pożyczki. Jest to już od dawna życzeniem księcia Kuzy, przedstawić się osobiście Cesarzowi Napoleonowi, swojemu mistrzowi i protektorowi.

Dekretem Księcia została wreszcie zatwierdzoną uchwała rozwiązanej izby, którą wdowie po zamordowanym śród szczególniejszych okoliczności prezydencie ministrów. Barbu Catargiu, wyznaczona została roczna pensya w sumie 2000 dukatów.

Rząd skonfiskował dochody klasztoru Markutza, położonego w pobliżu Bukaresztu. Klasztor ten podarował w r. 1779 ówczesny metropolita Grzegorz familii Ypsilantego za rozmaite wyświadczone kościołowi przysługi, a zgromadzenie prawodawcze zatwierdziło tę darowiznę w r. 1836.

Kronika.

(Ukarani fiakrzy.) W lipcu r. b. c. k. dyrekcya policji we Lwowie ukarała: za szybką jazdę fiaków Nr. 1, 6, 9, 20, 50, za opilstwo i ekscesa

fiaków Nr. 3, 8, 45, za uchybienie zleceniom urzędowym dorożkarzy Nr. 32, 42, 58, 81, 102.

(Liczba gości kąpielowych w zdrojowiskach galicyjskich) w drugiej połowie miesiąca lipca 1864: Do Krynicy przybyło 251 osób w 114 partyach, z tych 209 osób z Galicyi i Krakowa, 41 osób z Królestwa Polskiego, 1 osoba z Ameryki. Odjechało 23 party z 32 osobami, ogółem było obecnych: 520 osób w 234 partyach; do Rzegestowa przybyło 29 osób w 15 partyach, wszystkie z Galicyi, ogółem było obecnych 74 osób w 40 partyach; — do Szczawnicy przybyło: 148 osób w 112 partyach, między temi 91 osób z Galicyi i Krakowa, 4 osoby z innych prowincyi austriackich, 46 osób z Królestwa Polskiego, 5 osób z Prus, 2 osoby z Belgii, ogółem było obecnych 353 osób; do Rabki przybyło od 15. czerwca do końca lipca 1864: 80 osób w 36 partyach, z tych 79 osób z Galicyi, 1 osoba z Anglii.

(Pomnik uwieczniający odwiedzin Króla hiszpańskiego we Francyi.) Na pamiątkę odwiedzin Króla hiszpańskiego we Francyi będzie postawiona piramida pod Irun na granicy hiszpańskiej z napisami odnoszącymi się do odwiedzin Króla Franciszka, tudzież inauguracji kolei żelaznej w północnej Hiszpanii, i wielkiego tunelu przez Pyreneje, stwierdzającego dumne słowa Ludwika XIV.: „nie masz Pyrenejów.“ — W galerji zwierciadlanej zamku w Wersalles będzie odegrany dramat „Psyche“ w ten sam sposób, jak był przedstawiony po raz pierwszy w tymże teatrze za Ludwika XIV.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Sanok, 6go. sierpnia. W II. połowie z. m. były na targach w obwodzie Sanockim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsce targu:					
	Sanok	Krosno	Dobromil	Dukla	Rymanów	Dynów
	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.
walutą austriacką						
Mec pszenicy . . .	3 30	3 43	2 82	1 25	3 .	3 10
„ żyta . . .	2 16	2 25	1 95	2 25	2 40	2 17
„ jęczmienia . . .	1 85	2 15	1 55	2 10	2 .	2 .
„ owsa . . .	1 43	1 79	1 43	1 57	1 80	1 55
„ hreczki	2 50
„ kukurudzy
„ ziemniaków 80	. . . 60 96 60
Cetnar siana . . .	1 85	2 30	1 63	3 	1 60
„ wełny
„ nasienia koniczu	22
Sąg drzewa twardego . . .	4 70	6 30	5 24	5 .	7 .	5 70
„ miękkiego . . .	0 	10 .	5 .	5 .	3 95
Funt mięsa wołowego 12	. . . 14	. . . 12	. . . 12	. . . 12	. . . 12
Mas okowity 64	. . . 80	. . . 80	. . . 55	. . . 60	. . . 70

Wiedeń, 9. sierpnia. (*Targ wiedeński na woły.*) Na naszym dzisiejszym targu było 602 wołów węg., 2239 galic. i 186 krajowych. Z tego sprzedano na potrzebę miejscową 1684 sztuk, na prowincyę 1276 sztuk, poza obrębem targu 10 sztuk. Waga szacunkowa 1 sztuki wynosiła 540 do 690 \mathcal{F} płacono za 1 sztukę 132 zlr. do 171 zlr. za cetnar 24 zlr. 25 c. do 26 zlr. 25 c.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 9. sierpnia. *Jen. kor.* pisze: Chociaż po wczorajszym doniesieniu naszym o zupełnem zniszczeniu tak zwanego polskiego rządu narodowego jest już prawie niepodobną dalsza czynność trybunału rewolucyjnego, pokazuje się przecie z listu, który otrzymujemy dziś z Paryża, że emigracja polska niedaje się tem wcale obałamucać i ogłasza dokumenta, wydawane w imieniu dawno już nieistniejącego rządu narodowego, w których uchwalone są znowu niektóre zmiany w organizacyi zagranicznej. Najciekawszem przytem jest to, że Książę Adam Sapieha, niepodawszy się wcale do dymisji, został nagle usunięty od wszystkich swoich rewolucyjnych godności i urzędów. Czerwoni pomiędzy emigrantami polskimi, — gdyż widocznie oni to sprowadzili najnowszą zmianę w zarządzie spiskowych, — okazują się przeto nie bardzo wdzięcznymi za ofiary, jakie ponosił dla nich Książę Sapieha. Na następców jego przeznaczeni są starsi emigranci Jan Kurzyński i Alex. Guttry. Pierwszy będzie nosił tytuł „pełnomocnego reprezentanta rządu narodowego zewnątrz Rosyi“, i pełnomocnictwa jego są bardzo obszerne. Może on bowiem z wyjątkiem wojskowych usuwać wszystkich za granicą funkcyjujących urzędników narodowych, także może ze wszystkich kas narodowych bez ograniczenia sumy podnosić pieniądze, a nakoniec przeciw jego wyrokowi nie ma żadnej apelacyi. Słowem nadane mu zostały wszystkie prerogatywy dyktatora, i nie powiedziano tylko wyraźnie, czy będzie miał także władzę nad życiem lub śmiercią. Guttreemu nadano tylko tytuł komisarza dla Francyi i Anglii. Inni ajenci (dla Włoch, Szwajcaryi i t. d.) zostali usunięci od swoich urzędów, i dalsze ich użycie będzie zależało od woli Kurzyńskiego.

Randers, 8. sierpnia. Dzisiejszy dziennik urzędowy zawiera obwieszczenie generała Falkensteina z 6. b. m., które oznajmia: że rząd wojskowy Jutlandyi przeniesiony będzie 8. b. m. do

